

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. T.
zastoupený daňovým poradcem Mgr. Martinem Vlkem
sídlem Poštovní 2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2023, č. j. 4439398/23/3216-80524-806269, ve věci odpuštění nedoplatku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcova námitka proti vyrozumění žalovaného ze dne 5. 10. 2023, č. j. 3856580/23/3215-3216-50524-806269 o nesplnění podmínek pro odpuštění nedoplatku ve smyslu zákona č. 182/2023 Sb. (dále jen „z. č. 182/2023 Sb.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že jádrem sporu mezi ním a žalovaným je výklad § 3 z. č. 182/2023 Sb., když žalovaný nesprávně odvíjí okamžik vzniku nedoplatku od „náhradní splatnosti“. Žalobce žádal o odpuštění příslušenství, které se váže k doměřené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2017. Před „náhradní splatností“ však již byla „řádná splatnost“, od toho okamžiku se také počítá penále a úrok z prodlení. Žalobce má za to, že okamžikem vzniku nedoplatku je původní splatnost daně, tedy 25. 1. 2018. S přihlédnutím ke smyslu a účelu z. č. 182/2023 Sb. není podle žalobce existence „náhradní splatnosti“ skutečností, pro kterou by mělo dojít ke vzniku nedoplatku až po rozhodném datu 30. 9. 2022. Pokud by obstál názor žalovaného, je podle žalobce otázkou, zda z. č. 182/2023 Sb. není diskriminační vůči daňovým dlužníkům, kteří uplatnili své právo na řádné opravné prostředky.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě citoval § 3 z. č. 182/2023 Sb., zdůraznil, že obsahuje dvě podmínky, které musí být splněny kumulativně. Poukázal na důvodovou zprávu k z. č. 182/2023 Sb. a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Skutkový stav věci není mezi účastníky sporný, jak také uvedl žalobce v žalobě, soud proto připomíná jen rozhodující údaje. Žalobci nebyl uznán nárok na odpočet DPH za říjen až prosinec 2017 – po daňové kontrole byl vydán dodatečný platební výměr dne 14. 1. 2022, žalobce se proti němu odvolal. Odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 19. 1. 2023. Žádosti žalobce ze dne 20. 7. 2023 o odpuštění příslušenství souvisejícího s touto daňovou povinností nebylo vyhověno žalovaným dne 5. 10. 2023, námitka byla zamítnuta napadeným rozhodnutím žalovaného dne 13. 12. 2023. V něm žalovaný s odkazem na z. č. 182/2023 Sb. a zákon č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) vysvětlil, že v daném případě vznikl daňový nedoplatek až v roce 2023 v souvislosti s náhradní lhůtou splatnosti a zároveň až poté mohla být a byla doměřená daň zaevidována na žalobcův osobní daňový účet, takže nebyly splněny podmínky dané § 3 z. č. 182/2023 Sb. s ohledem na to, že rozhodným dnem je 30. 9. 2022.
6. Podle § 3 z. č. 182/2023 Sb., rozhodným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek na dani nebo na příslušenství daně fyzické osoby, který
  - a) vznikl do rozhodného dne a
  - b) je, popřípadě byl evidován u správce daně do rozhodného dne.
7. Rozhodným dnem je v souladu s § 5 odst. 2 citovaného zákona den 30. září 2022.
8. Podle § 153 odst.1 daňového řádu, nedoplatek je částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.
9. Soud především souhlasí s žalovaným v tom, že podmínky uvedené v § 3 pod písm. a) a b) z. č. 182/2023 Sb. je nutno splnit zároveň – vyplývá to především ze samotného textu zákona

(použití spojovacího „a“) a souladně také z důvodové zprávy k tomuto zákonu (Zvláštní část – K § 3). Žalobce v žalobě brojil pouze proti podmínce uvedené pod písm. a), zcela bez povšimnutí ponechal podmínku pod písm. b), ačkoli i tou se žalovaný zabýval, takže k této podmínce chybí žalobní argumentace.

10. Pokud jde o vznik nedoplatku (podmínka pod písm. a/ § 3 z. č. 182/2023 Sb.), v souladu s výše uvedeným § 153 odst. 1 daňového řádu je rozhodující, že již uplynul den splatnosti daně. V daném případě byla daň (DPH za říjen až prosinec 2017) doměřena z moci úřední (dodatečným platebním výměrem po daňové kontrole), takže byla splatná v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci dodatečného platebního výměru (srov. § 143 odst. 5 daňového řádu). Dodatečný platební výměr v žalobcově případě nabyl právní moci až v souvislosti s odvolacím rozhodnutím v roce 2023, tedy až po rozhodném dni 30. 9. 2022. Zákonodárce se v důvodové zprávě k z. č. 182/2023 Sb. zabýval podrobně právě takovouto situací a žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí citoval příslušnou pasáž jako podpůrný argument pro své závěry, takže soud považuje za nadbytečné znovu opakovat důvodovou zprávu.
11. Pokud jde o evidenci nedoplatku (podmínka pod písm. b/ § 3 z. č. 182/2023 Sb.), soud s ohledem na bod 9. tohoto rozsudku pouze poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2024, č. j. 9 Afs 69/2024-26, podle něhož *Daň lze na osobním daňovém účtu daňového subjektu evidovat teprve od okamžiku, kdy je stanovena pravomocně.*
12. Žalobce v žalobě argumentoval tím, že penále a úroky z prodlení se počítají již od „řádné splatnosti“. K tomu soud uvádí, že konstrukce úroku z prodlení je dána zněním § 252 daňového řádu, v němž je vazba na původní den splatnosti výslovně zakotvena (§ 252 odst. 2 písm. a/ daňového řádu). Penále pak má svou speciální splatnost danou § 251 odst. 3 daňového řádu (navázanou na oznámení platebního výměru, jímž bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále), navíc je jeho splatnost modifikována splatností samotné doměřené daně (§ 251 odst. 1 daňového řádu). Soud proto považuje žalobcovu argumentaci za lichou, míjející se s podstatou nyní přezkoumávané věci.
13. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí žalovaného je zákonné a věcně správné. Zároveň nepovažuje z. č. 182/2023 Sb. za diskriminační. Podstata zákazu diskriminace vyjádřená v článku 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod směřuje proti takovému zacházení, kdy by s osobami, které jsou ve stejném nebo obdobném postavení, bylo zacházeno nerovně, nebo naopak, kdy by s osobami, které se nacházejí v odlišném postavení, bylo zacházeno stejně. Podmínky pro uplatnění mimořádného a jednorázového odpuštění příslušenství daně jsou zákonem č. 182/2023 Sb. podle názoru soudu stanoveny jasně a konkrétně, pro všechny osoby, splňující kritéria zejména § 3 a § 5 tohoto zákona.
14. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
15. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. října 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu